

DISCOURS EVIT GOULEN UR PLAC'H DA EURUJI.

SALUD, Compagnunez, gant ur galon ardent,
 Deus a greis va c'halon e ran va c'hompliment;
 Ma vouisen an tu, ar seçon d'en ober,
 E ve va brassa joa plijout d'oc'h oll douster.
 Peb action guer d'he ober pa zeomp,
 Dre ar Sin eus ar Groas ato e commancomp:
 En hano an Tad, ar Mab hac ar Speret-Glan,
 Zo tri Ferson distinct en ur memes unan.
 Aboue ma voan bian var brec'h va maguerez,
 Me au boa an dessein da antren er Pales;
 Mes éru eo an deiz, an anzer er vech-nian,
 Ma meus het an honor da zont betec ennan.
 Evit beza hirio antreet en ho ti,
 Nouzoc'h get, marteze, tenor va c'hevredi:
 Me zo ur messenger zo anan digasset,
 Qazi hep gout an hent gant an den a cures.
 Mes pa zon digasset eus e heurs ho pete,
 Me a ray e excus ha va hini ive.
 Qent avanç davantach; e zan d'en em adressa

31

Ha roit dezán daou boq eus a greis ho calon;
 Pa oc'h eus obtenet e venediction.
 Distroit c'hoas eus ar Yam pini deus ho canet,
 Ho livret da zemezi, pa oc'h eus souctet.
 Mes c'houi ta, Tad ha Mam, meurbet oc'h contristet;
 Occasieh oc'h eus, n'en deo get hep sujet.
 Mes ho merc'h a zo fur, instruet mat e ze,
 Ha ne deus grét netra enep ho polente.
 Qent avanç davantach, me c'honien eviti
 Conje he hirur, he c'hoar, qent mont da eurenji:
 Paeron ha Macrouez, mar e maint var ar plac,
 Me c'houlén eviti ho penos digauoc'h.
 Choui ho poa contristet en Iis eviti,
 Il e lui c'houl ho penos qent mont da eurenji.
 Bennos he oll ligne, conje he oll guerent,
 Cetu ar seul sujet ma omp-ni deit en hent.
 Bennos ar ré-so maro n'allan get da c'houlén,
 Rac calz n'galonou contrist a laqafen.
 Guel e zeo fir bedent d'ar ré zo deccedet,
 Eguet goul, o c'honje, pa na maint var ar bed;
 Dre ze en ho pedán ha lavaret ganén
 Ar salm eus an Iis e repos d'o eue. *De profundis.*
 Arca, compagnunez a so amán presant,
 Me zezir ar bonneur d'o renta oll contant,
 Mes ne meus get, siouas, speret an oll zle,
 Da gontanti peb-unan hervez e volonte.
 M'ani bize ar pouvoar en doe Alexandri,
 Pa voa het prisonier er guar eus a Vitri,
 Ennes a zisqare, gant moez e drompillou,
 Seiz muraill simantet endro da Jerico,
 Potramant ar pouvoar en devoa Josue,
 A laze en combat seiz ha trégont roue,
 A arrête an eol uu heur anter en ze,
 Pa voa o combati, vit rei dezán sclerder,
 Potramant ar furnez en devoa Salomon;

50

Déc'h-u, ô va Jesus! hor C'hrouer, hor Mess,
 C'houi eta, va Jesus, a rey din ar speret
 Da expliqa pep tra evel ma zeo d'leet:
 C'houi a rey din ar c'hraç, pouvoar hac eloqanç
 Selsrij a d'ani speret da gomz en ho presanc.
 Va volonte ha va dessein eo hiric an de
 Da anoug deoc'h, ... evit ar guir Roue;
 Mes c'hoas e c'houlennan da Rouarez gantia
 . . . . . ar verc'h . . . . . eus ah ti-mán.
 Eh bien, plac'h yaouanq, en em stringit d'an daoullé
 Da c'houl bezoz ho Tad, qent mont da eurenji
 A heurs Doue an Tad e zeo deomp ordrenet
 Ne g'oureloup get nep en deus hor maguet.
 Beaus Doue an Tad a c'houlén da guanta,
 Guir Grouer eus an én, Gouárner ar bed-má
 Mes guciet a ran c'hoas, pa remeçan erfat,
 Penos e coe daerou demous ho taoulagat.
 Ne get ar pez oc'h éus; grét-eo, o cra contristet
 Mes guciet ho Tad, ho Mam, penos iut desolet
 Allas! rézon o deus; ne de get hep sujet,
 Guel e teuit da gunitat nep en deus ho maguet
 Gant qement eus a soign savet hete vromán,
 Qemense a laqa o c'halon da ranuán.
 Arsa, Tad truezus, distroit ho taoulagad
 Var ho merc'h . . . . . a c'houlén he meann
 Emedi d'an daoulin dirazoc'h prosternét,
 Deus a greis he c'halon o c'houlén he souet.
 Ha c'houi, Mam, desolet, roit ho penos gant,
 Gant ho merc'h . . . . . da eurenji. — *Iu, iu, iu*
 Hola ta . . . . . aoualc'h é qemense,
 Ohoisset oc'h eus da C'houre hemçu Doue;
 Grét oc'h eus ho tever gant guir humilite,
 Ha Doue ne c'houlén meuet guir volonte.
 Eh bien . . . . . plac'h sur ha disget mat
 Avaqit ho paziou evit mont bets hp Tad;

51

Pe an talençon eac'r deus an doctor Ciceron,
 Me forje un discours a vije d'q souhet,
 Nonpas deus an anter ar pez a veritet.
 Eh bien, compagnunes, en em rejoisset,
 Setu het demp an hini piur boamp deziret,
 Hac hi get, eac'r hac an de po an eol ardent;
 Memes hor c'halonou, a rento oll contant.
 Car e hini e unan zo pareillamant gyé,
 Vel ma ve an deillou er gue e fin mis mac;
 Memes qen a souj din an devez a hiric,
 E deveus astenuet deg vlaves eus va buc.
 Graç demp d'en em velet er Pales celestiel:
 En hano an Tad, ar Mab hac ar Speret-Santel.
 Eno gant hon Al mad ni vo representet
 Pa vo ref renta tout dirac Salver ar bed;
 E vo lennet an decret hep hor favorisan,
 Demeus o meritou vo barnet peb-unan:
 Eno na gaqeto nac ennot nac homán;
 Aoualc'h hor bezo tout d'eajem justifián.
 Mar emeus choqet den dre re a liberte,
 E c'houlán mil excus digant ho majeste;
 Mar emeus choqet den na drouc laret netra,
 Deus a greis va c'halon excus a c'houlennán.
 Arsa, compagnunez, ha na drouc sonjet get,
 Na laret goude se e meus-me e laret;
 Bet emeus ho conje, gant ho permission,
 Me ho trugareca eus a greiz va c'halon.
 M'o ped d'ani asista evit he c'hundui,
 Ma zefomp gant honor d'he chas da eurenji.